

Kościuszki Tadeusza

Dzielnice: Ursus

Osiedla:

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Andrzej Tadeusz Bonawentura Kościuszko herbu Roch II (1746-1817) - bohater narodowy. Pochodził z Mereczowszczyzny na Polesiu. Nauki pobierał m.in. w warszawskiej Szkole Rycerskiej, po ukończeniu której w 1769 roku awansował do stopnia chorążego. Przez kolejne pięć lat - dzięki stypendium we Francji - pogłębiał swą wiedzę z zakresu inżynierii wojskowej i cywilnej, artylerii oraz architektury. Po powrocie do kraju - nie mogąc znaleźć żadnej pracy - zdecydował się na wyjazd do Ameryki. Tam w latach 1776-1783 brał udział w walkach o niepodległość USA (wpierw opowiadając się po stronie północy a później południa), odpowiadając za prace fortyfikacyjne i oblężnicze m.in. w Filadelfii, Saratodze i West Point. W Polsce znalazł się ponownie w 1784 roku i zajął się gospodarzeniem w swoim majątku Siechnowicze. Od 1789 roku - w randze generała-majora - dowodził brygadą w Dywizji Wielkopolskiej. Trzy lata później, w trakcie wojny polsko-rosyjskiej, walczył pod Zieleńcami i Dubienką, za co został odznaczony Złotym Krzyżem Virtuti Militari oraz Orderem Orła Białego. Po przegranej udał się na emigrację m.in. do Saksonii, gdzie rozpoczął organizację przyszłego powstania. 24 III 1794 roku na krakowskim Rynku złożył przysięgę narodowi, zostając Najwyższym Naczelnikiem Sił Zbrojnych Narodowych. Ponad miesiąc potem ogłosił słynny uniwersał połaniecki, w którym zwolnił chłopów z poddaństwa i wówczas rozpoczął próby przedostania się do stolicy, walcząc po drodze 4 IV pod Racławicami i 5 VI pod Szczekocinami. Podczas oblężenia rosyjsko-pruskiego (12 VII - 6 IX)dowodził obroną stolicy, ciężko ranny 10 X pod Maciejowicami dostał się do niewoli rosyjskiej. Uwolniony odmówił poświadczenia wierności carowi i jego następcom, po czym udał się na emigrację. Długi czas mieszkał w Brevile pod Paryżem, na dwa lata przed śmiercią przeniósł się do Solury w Szwajcarii.

Spoczywa:

Krypcie św. Leonarda w Katedrze Wawelskiej w Krakowie zaś serce w kaplicy Zamku Królewskiego w Warszawie.

Do 1954.04.12 był patronem dzisiejszych ulic: Macieja Kamieńskiego oraz Krakowiaków, do 1954.05.20 ulic: Artyleryjskiej i Niemodlińskiej, do 1960.05.05 ulic: Insurekcji (wówczas do nazwy dodany był w nawiasie nr 1) oraz Uniwersału (z numerem 2 w nawiasie), do 1960.10.14 ul. Solurskiej, do 1979.01.01 ul. Stanisława Fiszera a do 1979.01.31 ul. Lewandów.

Ciekawostki

Stan obecny:

Data nadania nazwy: oryginalna nazwa, funkcjonująca przed przyłączeniem Ursusa do stolicy 1977.08.01.
